GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

NR 7 KATOWICE, DNIA 24 KWIETNIA 1945

Poz. TREŚĆ: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

66.

OBWIESZCZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 stycznia 1945 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 3 z dn. 19 I 1945, poz. 13)

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 17 stycznia 1945 r. w sprawie zmiany dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r., o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 9) ogłaszam, w załączeniu do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 17) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z dekretem z dnia 17 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 9).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Edward Bertold

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 stycznia 1945 r. (poz. 13).

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 6 września 1944 r.

o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1945 r. o tymczasowym trybie wyda-

wania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Reforma Rolna w Polsce jest koniecznością państwową i gospodarczą i będzie zrealizowana przy udziale czynnika społecznego zgodnie z zasadami Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Ustrój rolny w Polsce oparty będzie na silnych, zdrowych i zdolnych do wydatnej produkcji gospodarstwach, stanowiących prywatną własność ich posiadaczy.

2. Przeprowadzenie reformy rolnej obejmuje:

a) upełnorolnienie istniejących gospodarstw karłowatych, małorolnych i średniorolnych,
b) tworzenie nowych samodzielnych gospodarstw rolnych dla bezrolnych, robotników i pracowników rolnych oraz drobnych dzierżawców,
c) tworzenie w pobliżu miast i ośrodków przemysłowych gospodarstw dla produkcji ogrodniczo-warzywniczej,
d) zarezerwowanie odpowiednich terenów dla szkół oraz poddanych zarządowi państwowemu lub samorządowemu ośrodków dla podniesienia kultury rolnej, wytwórczości nasiennej, hodowlanej oraz przemysłu rolnego,
e) zarezerwowanie odpowiednich terenów pod rozbudowę miast, kolonii mieszkaniowych i ogródków działkowych oraz terenów na potrzeby wojskowe, komunikacji publicznej lub melioracji.

Art. 2. 1. Na cele reformy rolnej przeznaczone będą nieruchomości ziemskie:

a) stanowiące własność Skarbu Państwa z jakiegokolwiek tytułu,
b) będące własnością obywateli Rzeszy Niemieckiej, nie-Polaków i obywateli polskich narodowości niemieckiej,
c) będące własnością osób skazanych prawomocnie za zdradę stanu, za dezercję lub uchylanie się od służby wojskowej, za pomoc udzieloną okupantom ze szkodą dla Państwa lub miejscowej ludności, względnie za inne przestępstwa, przewidziane w dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 31 sierpnia 1944 r. (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 16) oraz w dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. nr 10, poz. 50),
d) skonfiskowane z jakichkolwiek innych prawnych przyczyn,
e) stanowiące własność albo współwłasność osób fizycznych lub prawnych, jeżeli ich rozmiar łączny przekracza bądź 100 ha powierzchni ogólnej, bądź 50 ha użytków rolnych, a na terenie województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego, jeśli ich rozmiar łączny przekracza 100 ha powierzchni ogólnej, niezależnie od wielkości użytków rolnych tej powierzchni.

O położeniu prawnym nieruchomości ziemskich, należących do kościoła katolickiego lub gmin wyznaniowych innych wyznań, orzeknie Sejm Ustawodawczy.

Wszystkie nieruchomości ziemskie, wymienione w punktach b, c, d i e, części pierwszej niniejszego artykułu przechodzą bezzwłocznie, bez żadnego wynagrodzenia w całości, na własność Skarbu Państwa z przeznaczeniem na cele, wskazane w art. 1, część druga.

2. Nieważne są wszystkie prawne lub fizyczne działy nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 2, ust. 1. pkt. e, dokonane po dniu 1 września 1939 r.

Art. 3. 1. Dla zrealizowania przebudowy ustroju rolnego tworzy się Państwowy Fundusz Ziemi, którym zarządza Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Państwowy Fundusz Ziemi tworzą:

a) aktywa dotychczasowego Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, powołanego ustawą z dnia 9 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 40, poz. 364 z 1934 r.),
b) należności i wpływy z tytułu czynności, związanych z przebudową ustroju rolnego,
c) nieruchomości ziemskie, przejęte na cele reformy rolnej (art. 2),
d) należności i wpływy z administracji nieruchomości (pkt. c),
e) należności i wpływy z tytułu zbycia nieruchomości (art. 2) przejętych na cele reformy rolnej,
f) oprocentowanie gotowizny Państwowego Funduszu Ziemi,
g) dotacje Skarbu Państwa,
h) inne wpływy.

Art. 4. 1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może powierzyć administrowanie Państwowego Funduszu Ziemi Państwowemu Bankowi Rolnemu w zakresie i na zasadach przez siebie ustalonych z wyjątkiem bezpośredniej administracji nieruchomości (art. 3, część druga pkt. c).

2. Obrót pieniężny Państwowego Funduszu Ziemi wykonywany będzie za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego.

Art. 5. Z Państwowego Funduszu Ziemi pokrywane będą wszelkie wydatki, związane z przeprowadzeniem reformy rolnej oraz udzielane będą pożyczki na urządzenia gospodarstwa oraz na inwestycje.

Art. 6. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych obejmie niezwłocznie zarząd państwowy nad nieruchomościami ziemskimi, wymienionymi w art. 2 wraz z budynkami i całym inwentarzem żywym i martwym oraz znajdującymi się na tych nieruchomościach przedsiębiorstwami przemysłu rolnego.

Art. 7. Delegowani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych pełnomocnicy po objęciu zarządu (art. 6) sporządzają przy współudziale komitetów folwarcznych dokładny spis objętych nieruchomości wraz z inwentarzem, dokonują zabezpieczenia tychże oraz usuwają w terminie trzydniowym dotychczasowych właścicieli.

Art. 8. 1. Dla współdziałania z organami państwowymi i fachowymi przy przeprowadzaniu reformy rolnej powołuje się wojewódzkich, powiatowych i gminnych pełnomocników, gminne komisje reformy rolnej oraz komisje podziału ziemi.

2. Pełnomocników wojewódzkich oraz ich zastępców mianuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w rozporządzeniu wykonawczym sposób powołania pełnomocników powiatowych i gminnych, gminnych komisyj reformy rolnej i komisyj podziału ziemi oraz zakres ich działania.

Art. 9. Gminne komisje reformy rolnej przeprowadzą niezwłocznie po ich powołaniu spisy uprawnionych do korzystania z reformy rolnej na podstawie art. 1, ust. 2, pkt. a) i b).

Art. 10. 1. Po przeprowadzeniu czynności wymienionych w art. 7 i 9 powiatowy pełnomocnik do wykonania reformy rolnej dokona przy współudziale fachowych czynników, delegowanych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz gminnych pełnomocników reformy rolnej faktycznego podziału ziemi.

2. Pierwszeństwo do korzystania z reformy rolnej spośród uprawnionych kandydatów przysługuje żołnierzom Wojska Polskiego, inwalidom obecnej wojny oraz uczestnikom partyzanckich walk o Polskę demokratyczną.

3. Wyłączone od korzystania z reformy rolnej są osoby skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, wymienione w dekretach powołanych w art. 2, ust. 1, pkt. c.

4. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w rozporządzeniu wykonawczym czynności formalnoprawne, jakich należy dopełnić w związku z dokonanym podziałem ziemi.

Art. 11. 1. Inwentarz żywy i martwy, przejęty z gospodarstw parcelowanych zostanie rozdzielony między nowoutworzone gospodarstwa dla bezrolnych po uprzednim zaspokojeniu potrzeb gospodarstw, wyłączonych na podstawie art. 15. Podziałowi nie podlega żywy inwentarz zarodowy oraz część inwentarza martwego, która nie może być racjonalnie wykorzystana

w nowoutworzonych gospodarstwach jednostkowych.

2. Podziału dokonają gminne komisje reformy rolnej.

Art. 12. 1. Obszar nowoutworzonych gospodarstw, jak również obszar, do którego mają być powiększone gospodarstwa karłowate, małorolne i średniorolne, winien być uzależniony od jakości gleby i stosunku miejscowego zapotrzebowania ziemi do będącego do dyspozycji zapasu ziemi.

2. Obszar ten dla gospodarstw nowoutworzonych w zasadzie nie może wynosić więcej niż 5 ha ziemi średniej jakości, a dla gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych nie może przekraczać 2 ha.

Art. 13. 1. Gospodarstwa utworzone na podstawie niniejszego dekretu nie mogą być w całości lub w części dzielone, sprzedawane, wydzierżawiane i zastawiane.

2. W wyjątkowych wypadkach, szczególnie zasługujących na uwzględnienie, zezwoleń na czynności wymienione w ust. 1, udzielają gminne rady narodowe.

3. Uchwała gminnej rady narodowej w tym przedmiocie wymaga zatwierdzenia przez prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

Art. 14. 1. Cenę za ziemię dla nabywców ustala się równą przeciętnemu rocznemu urodzajowi z danego obszaru ziemi. Jako przeciętny urodzaj przyjmuje się dla ziemi trzeciej klasy (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 marca 1935 r. w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej — Dz. U. R. P. nr 19, z 1935 r., poz. 107), 15 centnarów metrycznych żyta. Nabywcy mogą płacić w naturze żytem albo w gotówce podług ceny żyta na wolnym rynku. Na rok gospodarczy 1944-45 przyjmuje się cenę złotych 400,— za centnar żyta.

2. Nowonabywcy wpłacają w gotówce lub w naturze 10% ceny kupna. Spłata reszty ceny kupna zostaje rozłożona dla małorolnych i średniorolnych na 10 lat, dla bezrolnych na 20 lat.

3. Nowonabywcy mogą uzyskać w wypadkach zasługujących na uwzględnienie odroczenie pierwszej wpłaty na lat trzy. Odroczenia udziela powiatowy urząd ziemski.

Art. 15. Przy wypracowaniu planu podziału pewna część ziemi zostaje niepodzielona dla utrzymania wzorowych gospodarstw w interesie podniesienia poziomu gospodarki rolnej, dla szkół rolniczych i powszechnych, dla rozbudowy miast i innych ważnych zadań użyteczności publicznej.

Wykaz imienny majątków i części majątków, niepodlegających podziałowi, ustali rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych po wysłuchaniu opinii wojewódzkich rad narodowych.

Art. 16. Obywatele polscy-rolnicy, którzy niezależnie od swej woli znajdują się poza granicami kraju oraz żołnierze Wojska Polskiego, których rodziny obecnie znajdują się poza granicami kraju, będą uwzględnieni przy rozdziale ziemi po powrocie do kraju względnie po demobilizacji.

Art. 17. 1. Wywłaszczeni właściciele lub współwłaściciele nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 2, część pierwsza lit. e) mogą otrzymać samodzielne gospodarstwa rolne poza obrębem powiatu, w którym znajduje się wywłaszczony majątek, w ramach niniejszego dekretu, wzgl. jeśli z tego prawa nie skorzystają, będzie wypłacane im zaopatrzenie miesięczne w wysokości uposażenia urzędnika państwowego VI grupy.

2. Zaopatrzenie wymienione w części pierwszej art. 17 może być podwyższone przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych dla tych właścicieli lub współwłaścicieli, którzy zasłużyli się w walce o Polskę demokratyczną.

Art. 18. Nabywca otrzymuje ziemię w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów. Sprawa odpowiedzialności Skarbu Państwa za dotychczasowe obdłużenie hipoteczne będzie uregulowana odrębnym dekretem.

Art. 19. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 grudnia 1925 r., o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 1 z 1926 r.) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 20. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

67.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 12 grudnia 1944 r.

o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 15, poz. 82 z dn. 27 12 1944)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Lasy i grunty leśne o obszarze ponad 25 ha, stanowiące własność lub współwłasność osób fizycznych i prawnych przechodzą na własność Skarbu Państwa.

2. Wraz z lasami i gruntami leśnymi przechodzą na własność Skarbu Państwa, o ile stanowią własność lub współwłasność tej samej osoby:

a) wszelkie śródleśne grunty, łąki i wody,
b) grunty deputatowe administracji i straży leśnej,
c) wszelkie nieruchomości i ruchomości położone na terenie obiektu leśnego, przechodzącego na własność Skarbu Państwa, niezależnie od swego przeznaczenia,
d) wszelkie nieruchomości i ruchomości, służące do prowadzenia gospodarstwa leśnego (zabudowania, urządzenia techniczne, transportowe, komunikacyjne, itp.) niezależnie od swego położenia,
e) wszelkie zapasy materiałowe (remanenty) zarówno w lesie jak i zakładach przemysłowych, przechodzących na własność Skarbu Państwa.

3. Przepisy art. 1 i 2 nie odnoszą się do lasów i gruntów leśnych:

a) stanowiących własność samorządu terytorialnego,
b) podzielonych prawnie lub faktycznie przed dniem 1 września 1939 r. na parcele nie większe niż 25 ha, a stanowiących własność osób fizycznych, grunty, które nie są objęte przepisami art. 2 lit. e) dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 17).

Art. 2. Lasy i grunty leśne wraz ze związanymi z nimi gospodarczo gruntami nieleśnymi oraz innymi nieruchomościami i ruchomościami, będące własnością osób narodowości niemieckiej przechodzą na własność Skarbu Państwa, niezależnie od zajmowanej powierzchni.

Art. 3. 1. Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych, w wypadkach szczególnych, uzasadnionych względami gospodarczymi lub społecznymi, może orzec przymusowy wykup na rzecz Skarbu Państwa także obiektów leśnych lub ich części o obszarze poniżej 25 ha.

2. Zasady ustalania odszkodowania z tytułu wykupowanych przymusowo obiektów leśnych określi Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. 1. Wszelkie umowy, dotyczące użytkowania obiektów, przechodzących na własność Skarbu Państwa, są z mocy samego prawa nieważne.

2. Odpowiedzialność Skarbu Państwa za dotychczasowe obdłużenie hipoteczne będzie uregulowana osobnym dekretem.

Art. 5. 1. Osobom fizycznym, wywłaszczonym na zasadzie art. 1, niniejszego dekretu o ile nie otrzymują zaopatrzenia na podstawie art. 19 dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 17) będzie wypłacane zaopatrzenie miesięczne w wysoko-

ści zależnej od wartości obiektu przechodzącego na własność Skarbu Państwa, nie wyższe jednak niż uposażenie urzędnika państwowego VI-ej grupy.

2. Wysokość zaopatrzenia ustali Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 6. 1. Przepisanie tytułu własności w księgach hipotecznych nastąpi na wniosek właściwej dyrekcji Lasów Państwowych.

2. Administrację obiektów leśnych (art. 1—3) przejętych na własność Skarbu Państwa sprawuje Resort Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem organów administracji Lasów Państwowych.

Art. 7. Kto udaremnia lub utrudnia wprowadzenie w życie przejścia lasów i gruntów leśnych na własność Skarbu Państwa, albo nawołuje do czynów skierowanych przeciw temu przejściu lub czyny takie publicznie pochwala — podlega karze więzienia lub karze śmierci.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
oraz Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

68.
DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 7 października 1944 r.
o mobilizacji sił mierniczych.
(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 7, poz. 31 z dn. 12 X 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Wszystkie siły miernicze do ukończonych lat 60-ciu podlegają wraz z posiadanymi przyrządami mierniczymi mobilizacji dla wykonania dekretu o reformie rolnej.

Art. 2. Za siły miernicze w rozumieniu art. 1 uważa się:
1. inżynierów mierniczych,
2. mierniczych przysięgłych,
3. mierniczych, praktykantów na mierniczych przysięgłych i absolwentów szkół mierniczych, zarówno zatrudnionych w urzędach ziemskich jak i wolnopraktykujących.

Art. 3. Zmobilizowane siły miernicze, jeśli nie są jeszcze pracownikami w urzędach ziemskich, będą wynagradzane według norm przewidzianych dla personelu pomiarowego wojewódzkich urzędów ziemskich.

Art. 4. Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia sposób i tryb przeprowadzenia mobilizacji sił w art. 2 wymienionych.

Art. 5. Kto uchyla się od obowiązków wynikających z dekretu niniejszego oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych podlega karze aresztu do lat dwóch, a ponadto orzeczona może być dodatkowo utrata prawa wykonywania zawodu na czas do lat pięciu. Do orzekania właściwe są sądy grodzkie.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Rolnictwa i Reform Rolnych i Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski
Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Andrzej Witos

69.
DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 1 grudnia 1944 r.
o spisie ludności i gospodarstw rolnych na wyzwolonych terenach Rzeczypospolitej Polskiej.
(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 15, poz. 80 z dn. 27 XII 1944)

Zorganizowanie planowej interwencji czynnika publicznego dla usprawnienia na wyzwolonych terenach Rzeczypospolitej najważniejszych dziedzin życia gospodarczego, a w szczególności rolno-aprowizacyjnych, uzyskanie możliwie dokładnych danych liczbowych, odnośnie charakterystyki społecznej ludności, wymaga przeprowadzenia spisu ludności i gospodarstw rolnych, w okresie toczących się jeszcze zmagań wojennych; przeto na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Zarządza się na wyzwolonych terenach Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzenie spisu ludności i gospodarstw rolnych.

Art. 2. Spis dotyczy:
a) wszystkich osób obecnych, meldowanych lub niemeldowanych, mających faktyczne miejsce zamieszkania w jakimkolwiek domu, na wozach, taborach, barkach lub łodziach albo innych temu podobnych ruchomych urządzeniach mieszkalnych, znajdujących się w obrębie obwodu spisowego;
b) wszystkich osób, meldowanych lub niemeldowanych, przebywających czasowo, to jest mających faktyczne miejsce zamieszkania w innej miejscowości
c) wszystkich mieszkańców czasowo nieobecnych w miejscu swego faktycznego zamieszkania z powodów natury przemijającej;
d) gospodarstw rolnych.

Art. 3. Terminy i tryb spisu oraz województwa bądź powiaty lub gminy, na których ustały bezpośrednie działania wojenne i gdzie wobec tego możliwe już jest (lub będzie) jego przeprowadzenie, określą rozporządzenia Kierownika Resortu Administracji Publicznej w porozumieniu z Kierownikami Resortów Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 4. Wszelkie władze, urzędy i zakłady publiczne są zobowiązane współdziałać przy przeprowadzaniu spisu.

Art. 5. Dla przeprowadzenia pełnego zestawienia stanu ludności z okresu przedwojennego z danymi spisowymi, Kierownik Resortu Administracji Publicznej może wydawać zarządzenia o obowiązku składania wszelkiego rodzaju zeznań, dokumentów i ksiąg w departamencie Ewidencji Ludności Resortu Administracji Publicznej.

Art. 6. Kto umyślnie lub z niedbalstwa:
a) będąc powołanym na komisarza lub kontrolera spisowego, odmówi wykonania zleconych funkcji;
b) kto odmówi dostarczenia dokumentów, czy ksiąg lub wezwany do dostarczenia ich nie dostarczy;
c) kto złoży zeznania nieprawdziwe, uchyli się od złożenia formularzy lub zeznania;
d) kto wzbrania się wpuścić organa spisowe do mieszkania lub budynku;
e) kto w inny sposób przeszkadza organom spisowym w wykonaniu ich czynności, lub wywiera wpływ na inne osoby w kierunku uchylenia się od złożenia zeznań, albo złożenia zeznań nieprawdziwych lub w sposób sprzeczny z przepisami — ulega karze grzywny do 50 000 zł. (pięćdziesiąt tysięcy złotych) z zamianą w razie niemożności jej uiszczenia na karę aresztu do trzech miesięcy.

Do orzekania o powyższych wykroczeniach właściwe są powiatowe władze administracji ogólnej na wniosek organów spisowych.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Administracji Publicznej i innym Kierownikom Resortów we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

w. z. Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
(—) Mgr Adam Ostrowski

70.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 25 października 1944 r.
o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej.
(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 9, poz. 49 z dn. 25 X 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Państwo zwalcza spekulację i lichwę wojenną przedmiotami powszedniego użytku — poza rozwijaniem produkcji rolnej i przemysłowej — przez:
a) regulowanie życia gospodarczego,
b) zapobieganie przejawom spekulacji i lichwy wojennej,
c) stosowanie represji karnej.

Art. 2. 1. Za przedmioty powszedniego użytku uważa się rzeczy ruchome, które służą bezpośrednio lub pośrednio do zaspakajania powszednich potrzeb ludności i zwierząt gospodarskich.

2. Przepisy niniejszego dekretu rozciągają się także na usługi, o ile one służą potrzebom w ust. 1 oznaczonym.

I. Regulowanie życia gospodarczego.

Art. 3. Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego może w celu zabezpieczenia podaży przedmiotów powszedniego użytku lub przeciwdziałania zwyżce ich cen wydawać rozporządzenia o:
a) wytwarzaniu, przechowywaniu, ujawnianiu, obrocie i spożywaniu przedmiotów powszedniego użytku,
b) ustalaniu i ujawnianiu ich cen.

Art. 4. Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego wykonywa swoje uprawnienia wymienione w art. 3 w porozumieniu z kierownikami właściwych resortów.

Art. 5. 1. Prawo regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku bądź przez ich wyznaczenie, bądź przez ustalenie zasad kalkulacji kosztów produkcji i wymiany oraz godziwego zysku (zarobku) może być przekazane w drodze rozporządzenia wojewodom, którzy mogą te uprawnienia dalej przekazać, w całości lub części, powiatowym władzom administracji ogólnej.

2. Władza przekazująca swe uprawnienia, ma prawo uchylić decyzję władzy uprawnionej i sama wyznaczyć cenę względnie ustalić zasady kalkulacji.

II. Zapobieganie spekulacji i lichwie.

Art. 6. Posiadacze przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i rzemieślniczych winni w lokalu przedsiębiorstwa zawiesić na widocznym miejscu cennik, wyszczególniający ofiarowywane przez nich przedmioty lub usługi oraz ceny za nie żądane, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku.

Art. 7. Przedsiębiorstwa, zajmujące się hurtową lub półhurtową sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku obowiązane są wydawać faktury (rachunki) na wszelkie sprzedawane przedmioty powszedniego użytku.

Inne przedsiębiorstwa sprzedaży takich przedmiotów obowiązane są wydawać rachunki na żądanie kupującego.

Art. 8. Przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze obowiązane są posiadać faktury (rachunki) na wszelkie nabywane przez siebie przedmioty powszedniego użytku.

Art. 9. Handel poza miejscami wyznaczonymi do tego przez właściwe władze, jest zakazany.

Art. 10. Władzom administracji ogólnej służy prawo wstępu do pomieszczeń przedsiębiorstw sprzedaży i zarobkowania, dalej prawo przeglądania ksiąg, zapisków i dokumentów tudzież prawo kontrolowania zapasów towarowych. Nadto osoby, trudniące się handlem, choćby przygodnie, obowiązane są na żądanie tych władz udzielać wszelkich wyjaśnień, dotyczących dokonywanych przez siebie transakcji.

Art. 11. Kto:
a) wykracza przeciwko przepisom niniejszego dekretu lub rozporządzeń i zarządzeń, wydanych na podstawie art. 3 niniejszego dekretu,
b) żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie, przewidzianym w art. 3,
c) świadomie zamieszcza nieprawdziwe lub niezupełne dane w dokumentach obrotu handlowego (rachunkach, fakturach) lub w swoich wyjaśnieniach (art. 10), podlega, o ile czyn nie jest zagrożony surowszą karą, karze aresztu do 6-ciu miesięcy i grzywnie do 100 000.— zł lub jednej z tych kar.

Ponadto orzec można przepadek przedmiotów lub narzędzi, których przestępstwo dotyczy.

Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

III. Represja karno-sądowa.

Art. 12. Kto świadomie żąda cen lub świadczeń wzajemnych oczywiście nadmiernych, albo świadomie przyjmuje oczywiście nadmierne ceny, świadczenia lub ich obietnice za przedmioty powszedniego użytku lub usługi, albo za pośrednictwo w obrocie nimi — podlega karze więzienia do lat 5-ciu i grzywnie do 1 000 000.— zł (miliona złotych).

Art. 13. 1. Ceny albo świadczenia są oczywiście nadmierne, jeżeli przekraczają koszty produkcji lub nabycia z doliczeniem godziwego zysku przyjętego w takim handlu według zasad uczciwego obrotu.

2. Przy usługach jest miarodajna wysokość godziwego zarobku przyjętego za takie usługi według zasad uczciwego obrotu.

Art. 14. 1. Kto świadomie dopuszcza się nieuczciwych machinacji, mogących wywołać lub utrzymać zwyżkę cen przedmiotów powszedniego użytku, w szczególności kto świadomie dla osiągnięcia zysku oczywiście nadmiernego:
a) bierze udział w handlu łańcuszkowym (paskowym) takimi przedmiotami,
b) skupuje, gromadzi lub ukrywa takie przedmioty,
c) ogranicza ich wyrób lub handel nimi,
d) pozbywa lub dostarcza je zagranicę bez zezwolenia właściwej władzy,

podlega karze więzienia do 10 lat i grzywnie do pięciu milionów złotych.

2. Jeżeli sprawca wyrządził szczególnie ciężką szkodę interesom publicznym w czasie wojny lub wyjątkowych okolicznościach wojną wywołanych albo spowodował zaburzenie spokoju publicznego — podlega karze więzienia dożywotnio lub karze śmierci.

Art. 15. W wypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary za przestępstwo przewidziane w art. 12 i 14, ust. 1.

Art. 16. 1. W razie skazania za przestępstwo przewidziane w art. 12 lub 14, ustęp 1, sąd może ponadto orzec:

a) przepadek przedmiotów lub narzędzi, których przestępstwo dotyczy,
b) przepadek majątku skazanego,
c) ogłoszenie wyroku w pismach.

2. W razie skazania za przestępstwo przewidziane w art. 14 ust. 2, sąd orzeka kary dodatkowe w ust. 1 przewidziane.

Art. 17. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy sprzeczne z przepisami niniejszego dekretu, w szczególności ustawa z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr 60, poz. 462) oraz rozporządzenie wydane na podstawie tej ustawy.

Art. 18. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Gospodarki Narodowej i Finansów oraz Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia — każdemu w jego zakresie działania.

Art. 19. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
i Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski
Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
(—) Jan Czechowski
Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
(—) Stanisław Kotek-Agroszewski
Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
(—) Jan Stefan Haneman
Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Dr Bolesław Drobner

71.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 20 listopada 1944 r.

o zmianie dekretu o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 12, poz. 63 z dn. 24 XI 1944)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przepis art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. nr 9, poz. 49) uzupełnia się przez:

1. dodanie w ustępie b) po słowach „w art. 3" — słów „lub ceny nadmierne",
2. zastąpienie w ustępie c) cyfry „100 000 zł." — cyfrą „500 000 zł."
3. dodanie na końcu nowego ustępu w brzmieniu „Orzeczenie karnoadministracyjne jest natychmiast wykonalne".

Art. 2. Wykonanie nieniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości i Administracji Publicznej.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski
Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
(—) Jan Czechowski
w. z. Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Mgr. Adam Ostrowski

72.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego,

z dnia 12 grudnia 1944 r.

o zwalczaniu potajemnego gorzelnictwa

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 15, poz. 85 z dn. 27 XII 1944)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. § 1. Kto bez właściwego zezwolenia pędzi napoje wyskokowe (alkoholowe) ze zboża, jego przetworów, ziemniaków, buraków cukrowych, cukru, melasy i innych surowców — podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny od 10 000 do 500 000 zł.

§ 2. Jeżeli sprawca działa w celach zarobkowych — podlega karze więzienia do lat 15 i grzywny od 20 000 do miliona zł.

§ 3. Kto w celach zarobkowych zbywa napoje wyskokowe, pochodzące z niedozwolonego wyrobu (§§ 1 lub 2) — podlega karze więzienia do lat 15 i grzywny od 200 000 zł. do miliona zł.

§ 4. Kto nabywa, przechowuje lub przewozi napoje wyskokowe, o których mowa w § 1 lub 2 z wiedzą o ich pochodzeniu albo udziela pomocy do ich zbycia lub ukrycia — podlega karze więzienia do lat 3-ch i grzywny od 50 000 do 200 000 zł.

§ 5. Przedmiot przestępstwa i narzędzia służące do jego wyrobu podlegają przepadkowi.

Art. 2. Kto mając wiadomość o uprawianiu potajemnego gorzelnictwa albo powziąwszy co do tego uzasadnione podejrzenie świadomie zaniecha natychmiastowego zawiadomienia o tym właściwej władzy — podlega karze aresztu do jednego roku.

Art. 3. Na żądanie zawiadamiającego odnośna władza wyda mu potwierdzenie złożenia takiego zameldowania.

Art. 4. Przepisy niniejszego dekretu nie dotyczą wyrobu napojów winnych o zawartości poniżej 25% objętościowych alkoholu.

Art. 5. Uchyla się przepis art. 66 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. — prawa karno-skarbowego — (Dz. U. R. P. nr 84, poz 581) z wyjątkiem § 1 lit. b tego artykułu oraz postanowień §§ 2, 3, 4, 5 tegoż artykułu, o ile odnoszą się do odkażania spirytusu skażonego albo wydzielania spirytusu z produktów, zawierających spirytus skażony.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości, Skarbu, Aprowizacji i Handlu, Przemysłu oraz Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
(—) Jan Czechowski

Kierownik Resortu Skarbu:
(—) Jan Stefan Haneman

Kierownik Resortu Aprowizacji i Handlu:
(—) Teodor Piotrowski

Kierownik Resortu Przemysłu:
(—) Hilary Minc

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz

73.

DEKRET

z dnia 6 lutego 1945 r.

o moratorium lokalowym dla spółdzielni.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 21 z dn. 15 lutego 1945 r.).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W okresie czasu do dnia 1 kwietnia 1945 r. wstrzymuje się z mocy samego prawa wykonanie orzeczonych w postępowaniu sądowym eksmisji spółdzielni z lokali handlowych i przemysłowych.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów
(—) Stanisław Janusz
Minister Sprawiedliwości
(—) Edmund Zalewski

74.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1945 r.

o warunkach przemiału zbóż i o maksymalnych opłatach przemiałowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 25 z dn. 15 lutego 1945 r.).

Na podstawie art. 1, 46 i 49 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200), §§ 110—118 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 529) oraz art. 3 pkt. b) dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49 i Nr 12, poz. 63) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwala się na przemiał pszenicy, żyta, jęczmienia, tatarki i prosa pod warunkiem uprzedniego wykonania wymierzonych przez właściwą radę narodową świadczeń rzeczowych tych zbóż oraz dodatkowego oddania tytułem świadczeń rzeczowych zboża w naturze w następującej wysokości:

a) od 100 kg pszenicy . . . . . . 9 kg ziarna
b) „ „ „ żyta, jęczmienia, tatarki i prosa . . . . . 6 „ „
c) „ „ „ pszenicy na razówkę . . 6 „ „
d) „ „ „ żyta lub innego zboża przemielonego na razówkę 6 „ „

po cenach ustalonych dla skupu zbóż

§ 2. Przewidziane w § 1 ilości zboża, ulegające potrąceniu przy przemiale tytułem dodatkowych świadczeń rzeczowych, pobiera przedsiębiorstwo młynarskie.

Za magazynowanie tego zboża przedsiębiorstwa młynarskie opłat nie pobierają.

Przedsiębiorstwo młynarskie obowiązane jest zboże pobrane z tytułu dodatkowych świadczeń rzeczowych przekazać do właściwych zbiornic zboża najpóźniej w ciągu 7 dni od daty pobrania.

§ 3. Przemiały dla ludności bezrolnej dokonywane przez państwowe władze aprowizacyjne oraz dla wojska wolne są od obowiązku dodatkowych świadczeń rzeczowych określonych w § 1.

§ 4. Po wykonaniu warunków przewidzianych w § 1 uchyla się w stosunku do przemielonego zboża zakaz obrotu, przewidziany w art. 48 ust. 3 ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 5. Ustala się następujące najwyższe opłaty w naturze i w gotowiźnie za przemiał zbóż:

a) od 100 kg pszenicy — 5 kg ziarna i 10 zł gotówką,
b) od 100 kg żyta, jęczmienia, tatarki i prosa — 6 kg ziarna i 5 zł gotówką,
c) od 100 kg pszenicy na razówkę — 2 kg ziarna i 4 zł gotówką,
d) od 100 kg żyta lub innego zboża przemielonego na razówkę — 3 kg ziarna i 2 zł gotówką.

§ 6. 1. Najwyższe opłaty za przemiał dla wojska wynoszą:

a) od 100 kg przemiału na 96% mąkę na razówkę zł 15,—,
b) od 100 kg przemiału na 60% do 85% mąkę na pytel zł 20,—.

2. Najwyższe opłaty za przemiał zboża dla ludności bezrolnej, przeznaczonego na urzędowe przydziały, wynoszą:

a) od 100 kg przemiału na razówkę 96% zł 16,—
b) od 100 kg przemiału na pytel od 60—85% zł 22,—

§ 7. Rozkurz przy przemiale wynosi maksymalnie 4% od 100 kg zboża, przemielonego na razówkę lub pytel.

§ 8. Przedsiębiorstwa młyńskie obowiązane są prowadzić prawidłowe księgi handlowe, oraz specjalne księgi przemiału z uwidocznieniem:

a) ilości dostarczonego zboża i osoby dostawcy,
b) pobranego na rzecz Państwa zboża w myśl § 1,
c) pobranych opłat przemiałowych w naturze i gotowiźnie,
d) rozkurzu,
e) podpisu dostawcy zboża.

§ 9. Kto wykracza przeciwko przepisom § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, podlega karze z art. 10 dekretu z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 50), kto zaś wykracza przeciwko przepisom § 5 i 6 — karze z art. 11 dekretu o zwalczaniu spekulacji lichwy wojennej.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
(—) Stanisław Janusz

75.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1945 r.

o obowiązkowych dostawach mleka dla Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 24 z dn. 15 lutego 1945 r.).

Na podstawie art. 1, 3, 46, 49 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200), oraz §§ 111—118 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 529) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się obowiązkowe dostawy mleka na terenach województw: pomorskiego, poznańskiego, łódzkiego, śląskiego oraz nowowyzwolonych części warszawskiego, krakowskiego i kieleckiego.

§ 2. Wysokość i terminy obowiązkowych dostaw mleka, wymogi jakim winno odpowiadać dostarczone mleko oraz ceny płacone za nie, ustali Minister Aprowizacji i Handlu w drodze zarządzenia.

§ 3. Rolnicy terenów zniszczonych wskutek działań wojennych mogą być zwolnieni z obowiązkowych dostaw mlecznych przez Ministra Aprowizacji i Handlu.

§ 4. Naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia albo zarządzeń wydanych na jego podstawie, będzie karane z mocy art. 10 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 30 października 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 50).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
(—) Stanisław Janusz

76.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1945 r.

o obowiązkowych dostawach zbóż, gryki, prosa, ziemniaków, siana, słomy, nasion oleistych, strączkowych i strączkowych pastewnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 23 z dn. 15 lutego 1945 r.).

Na podstawie art. 1, 3, 46, 49 i 65 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200), §§ 111—118 i 161—164 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 529) zarządza się co następuje:

§ 1. Na terenach województw: pomorskiego, poznańskiego, łódzkiego, śląskiego oraz nowowyzwolonych części warszawskiego, krakowskiego i kieleckiego podlegają zajęciu dla celów świadczeń rzeczowych żyto, pszenica, jęczmień, owies, gryka, proso, siano, słoma, ziemniaki, nasiona oleiste, strączkowe i strączkowe pastewne ze skutkami, przewidzianymi w art. 48 ust. (3) i art. 49 wyżej powołanej ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, wobec czego te ziemiopłody zostają wyłączone z obrotu i nie mogą być przerabiane ani przenoszone na inne miejsce.

§ 2. Minister Aprowizacji i Handlu ustali w drodze zarządzenia:

a) wysokość obowiązkowych dostaw, przypadającą na poszczególne województwa, oraz

b) ceny, płacone za nie przez organizacje, przyjmujące z ramienia Państwa obowiązkowe dostawy.

§ 3. Rozdziału dostaw dokonuje na poszczególne:

a) powiaty — wojewódzka rada narodowa;

b) gminy — powiatowa rada narodowa;

c) gromady — gminna rada narodowa, biorąc pod uwagę powierzchnię zasiewów danych kultur w województwie, powiecie i gminie z uwzględnieniem jakości gleby. Rozdziału dostaw na poszczególne gospodarstwa w gromadzie dokonuje gromadzka komisja dostawowa, składająca się z dwóch członków wybranych przez radę gromadzką oraz sołtysa. Wybory do gromadzkich komisyj dostawowych odbyć się winny najpóźniej w ciągu pięciu dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Przy rozdziale dostaw na poszczególne gospodarstwa komisje dostawowe kierują się następującymi zasadami:

a) gospodarstwa powyżej 50 ha dokonują dostawy całkowitego zbioru ziemiopłodów, określonych w § 1 z wyłączeniem ilości, niezbędnej do zaopatrzenia pracowników i robotników majątku do końca roku gospodarczego, wyżywienia inwentarza oraz na zasiew;

b) gospodarstwa rolne poniżej 2 ha użytków rolnych mogą być całkowicie zwolnione od dostaw obowiązkowych;

c) gospodarstwa rolne, będące własnością osób narodowości niemieckiej oddają całkowity zbiór ziemiopłodów, określonego w § 1 bez względu na obszar gospodarstwa. Do chwili zdania całkowitych zbiorów właściwe rady narodowe obowiązane są zabezpieczyć produkty przed ukryciem, zniszczeniem lub sprzedażą.

§ 5. Zobowiązani do dostaw mają dostarczać ziemiopłody własnymi środkami transportowymi do składów, magazynów lub stacji, wyznaczonych dla każdej gminy przez powiatową radę narodową.

§ 6. Dostawy dokonane przez gospodarstwa bezpośrednio dla Wojska Polskiego lub Armii Czerwonej zostają zaliczone na poczet obowiązkowych dostaw. Jako dowód dokonania dostaw służą pokwitowane przez jednostki wojskowe dowody zapotrzebowania lub tak zwane „nariady“.

§ 7. Skarb Państwa udzieli za pośrednictwem instytucji finansowych organizacjom rolniczym, dokonywującym skupu ziemiopłodów, kredytów dla przeprowadzenia operacji skupowych.

§ 8. Gospodarstwa, które wykonają całkowicie obowiązkowe dostawy, otrzymają premie w artykułach przemysłowych po cenach urzędowych. Zasady premiowania ustali zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu.

§ 9. Terminy rozdziału dostaw, przewidzianego w § 3, ustali Minister Aprowizacji i Handlu.

§ 10. Dostawy obowiązkowe winny być wykonane w terminie do dnia 15 kwietnia 1945 r. Minister Aprowizacji i Handlu może przedłużyć ten termin.

§ 11. Minister Aprowizacji i Handlu może zezwolić na zastąpienie dostaw pewnych ziemiopłodów innymi na warunkach przez siebie ustalonych.

§ 12. Zakazuje się używania na cele konsumcyjne ziemiopłodów siewnych: zboża-elity, superelity, oryginału I i II odsiewu, sadzeniaków (elity uznanej i handlowej). Zboże siewne winno być odstawione w całości i zmagazynowane w składach organizacji, której zostanie powierzony skup ziemiopłodów z dostaw obowiązkowych, z zastrzeżeniem przepisów § 4 pkt. a).

§ 13. Prawo wolnej sprzedaży poszczególnych ziemiopłodów nabywa rolnik wtedy, gdy powiat w całości wywiąże się z dostawy obowiązkowej danego gatunku ziemiopłodów.

§ 14. Naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub zarządzeń, wydanych na jego podstawie, będzie karane z mocy art. 10 dekretu o ochronie Państwa z dnia 30 października 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 50).

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
(—) Stanisław Janusz

77.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1945 r. o obowiązkowych dostawach zbóż, gryki, prosa, ziemniaków, siana, słomy, nasion oleistych, strączkowych i strączkowych pastewnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 8 poz. 40 z dn. 20 III 1945)

Na podstawie art. 65 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. nr 30, poz. 200) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1945 r. o obowiązkowych dostawach zbóż, gryki, prosa, ziemniaków, siana, słomy, nasion oleistych, strączkowych i strączkowych pastewnych (Dz. U. R. P. nr 6, poz. 23) wprowadza się zmianę następującą:

w § 3, punkt c) wyrazy „wybranych przez rady gromadzkie“ zastępuje się wyrazami „wybranych na ogólnym zebraniu mieszkańców gromady“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

78.

ROZPORZĄDZENIE

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1945 r.

o obowiązkowych dostawach mięsa na rzecz Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 26 z dn. 15 lutego 1945 r.).

Na podstawie art. 1, 3, 46, 49, 65 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200), oraz §§ 111-118 i 161—164 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 529) zarządza się co następuje:

§ 1 (1) Na terenach województw: pomorskiego, poznańskiego, łódzkiego, śląskiego oraz nowowyzwolonych części warszawskiego, krakowskiego i kieleckiego nakłada się na wszystkie gospodarstwa rolne i bezrolnych posiadaczy bydła rogatego i nierogacizny obowiązek dostawy na rzecz Państwa mięsa (bydła rogatego i nierogacizny).

(2) Rzeźne bydło rogate i nierogacizna oraz mięso z nich są wyłączone z obrotu i podlegają natychmiastowemu zajęciu dla celów świadczeń rzeczowych ze skutkami, przewidzianymi w art. 48 ust. (3) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 2. (1) Wysokość dostaw bydła rogatego i nierogacizny ustala się na okres od 1 lutego do 30 czerwca 1945 r. na poszczególne województwa, jak następuje:

	w tys. tonn wagi żywej	
	bydło rogate	nierogacizna
kieleckie	4,5	1,3
krakowskie	4,8	0,8
łódzkie	5,9	2,0
pomorskie	6,2	3,7
poznańskie	8,2	5,0
śląskie	1,1	0,3
warszawskie	4,3	1,9
Razem:	35,0	15,0

(2) Rozdziału dostaw dokona na poszczególne:

a) powiaty — wojewódzka rada narodowa,
b) gminy — powiatowa rada narodowa,
c) gromady — gminna rada narodowa.

Rozdziału dostaw na poszczególne gospodarstwa oraz na bezrolnych posiadaczy bydła i nierogacizny dokona gromadzka komisja dostawowa w składzie sołtysa i 3 członków wybranych na zebraniu rady gromadzkiej, w tym jednego przedstawiciela bezrolnych posiadaczy bydła i nierogacizny — i zawiadomi o tym zobowiązanych w drodze obwieszczenia, przybitego na drzwiach domu sołtysa.

(3) Ilości bydła i nierogacizny, które mają być dostarczone tygodniowo przez jednostki terytorialne (województwa, powiaty, gminy, gromady), ustali Minister Aprowizacji i Handlu w drodze zarządzenia.

§ 3. Rozdziału dostaw dokonuje się w zasadzie podług ilości pogłowia ze szczególnym obciążeniem gospodarstw o większych powierzchniach użytkowych (ponad 10 ha) zwłaszcza przy ustalaniu obowiązku dostawy nierogacizny.

Należy jednak w każdym gospodarstwie zachować conajmniej jedną krowę oraz podstawowy materiał rozpłodowy bydła rogatego, nierogacizny, obór i chlewni zarodowych.

§ 4. (1) System kolczykowania zwierząt rzeźnych zostaje zniesiony.

(2) Osoby zobowiązane do dostaw, winny bydło doprowadzać, a cielęta i świnie dowozić do wyznaczonych miejsc spędu własnymi podwodami.

§ 5. Bydła rogatego chudego oraz nierogacizny o wadze poniżej 60 kg nie przyjmuje się. Cielęta przyjmowane być mogą tylko w wieku od 10 dni do 3 miesięcy, rodzaju męskiego i nieposiadające wartości hodowlanej.

§ 6. Dostawy dokonane przez gospodarstwa bezpośrednio dla Wojska Polskiego i Armii Czerwonej, zostają zaliczone na poczet obowiązkowych dostaw. Jako dowody dokonania dostaw służą pokwitowania jednostek wojskowych lub tak zwane „nariady".

§ 7. Wyznaczone przez Ministra Aprowizacji i Handlu organizacje, przyjmujące z ramienia Państwa dostawy obowiązkowe, płacić będą za bydło rogate i nierogaciznę następujące ceny za 1 kg wagi żywej:

a) bydła rogatego:

Jakość	woły i jałówki	krowy i byki	cielęta
wyższa od średniej	zł 1,30	zł 1,20	zł 1,25
średnia	„ 1,15	„ 1,05	„ 1,10
niższa od średniej	„ 0,85	„ 0,75	„ 0,80

b) nierogacizny:

sztuki słoninowe ponad 150 kg	zł 2,00
sztuki mięsne ponad 150 kg	„ 1,95
sztuki słoninowe od 120 do 150 kg	„ 1,95
sztuki mięsne od 120 do 150 kg	„ 1,85
sztuki mięsne od 90 do 120 kg	„ 1,70
sztuki mięsne od 75 do 90 kg	„ 1,60
sztuki mięsne od 60 do 75 kg	„ 1,25
knury kastrowane i maciory od zł 1,— do	„ 1,55

c) za barany, owce i jagnięta:

tuczone	zł 1,45
zwykłe	„ 1,25

§ 8. Inwentarz żywy, należący do gospodarstw, będących własnością osób narodowości niemieckiej, winny właściwe rady narodowe zabezpieczyć przed ukryciem lub sprzedażą.

Dalsze zarządzenia co do dysponowania zabezpieczonym inwentarzem żywym wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami: Aprowizacji i Handlu oraz Skarbu.

§ 9. Gospodarstwa, które wykonają całkowicie obowiązkowe dostawy, otrzymają premię w artykułach przemysłowych po cenach urzędowych.

Zasady premiowania ustali zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu.

§ 10. Wolny handel bydłem rogatym i nierogacizną oraz mięsem i produktami mięsnymi dozwolony jest poszczególnym posiadaczom pod warunkiem wypełnienia obowiązkowych dostaw, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 11. Dla wyrównania manka i pokrycia kosztów transportowych ustanowi Minister Aprowizacji i Handlu fundusz transportu i manka, który składa się z 30%-wej dopłaty do zasadniczej ceny sprzedaży żywca lub mięsa dla cywilnych nabywców.

§ 12. Naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub zarządzeń, wydanych na jego podstawie, będzie karane z mocy art. 10 dekretu z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 50).

§ 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Aprowizacji i Handlu.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów

(—) Stanisław Janusz

79.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1945 r. o obowiązkowych dostawach mięsa na rzecz Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 8, poz. 41 z dn. 20 III 1945)

Na podstawie art. 65 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. nr 30, poz 200) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1945 r. o obowiązkowych dostawach mięsa na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. nr 6, poz. 26) wprowadza się zmianę następującą:

w § 2, ust. 2) wyrazy „na zebraniu rady gromadzkiej" zastępuje się wyrazami „na ogólnym zebraniu mieszkańców gromady".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

80.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1945 r.

o obowiązkowych dostawach jaj kurzych dla Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 31 z dn. 10 marca 1945 r.).

Na podstawie art. 1, 3, 46, 49, 65 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200), oraz §§ 111-118 i 161—164 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 529) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się z dniem 20 lutego 1945 r. obowiązkowe dostawy jaj kurzych dla celów świadczeń rzeczowych na terenie całego Państwa. Jaja kurze są z tym dniem zajęte na rzecz Państwa ze skutkami, przewidzianymi w art. 48 ust. (3) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 2. Wysokość i terminy dostaw oraz sposób ich rozdziału między zobowiązanych tudzież ceny płacone za jaja ustali Minister Aprowizacji i Handlu w drodze zarządzenia.

§ 3. Rolnicy z terenów zniszczonych wskutek działań wojennych mogą być zwolnieni z obowiązkowych dostaw jaj kurzych.

§ 4. Wolny handel jajami kurzymi jest dozwolony dla poszczególnych zobowiązanych po wykonaniu obowiązkowej dostawy jaj i z tą chwilą znosi się skutki zajęcia w stosunku do osób, które wykonały obowiązek dostawy. Jako dowód wykonania dostaw służą pokwitowania zbiornic jaj.

§ 5. Naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub zarządzeń wydanych na jego podstawie będzie karane z mocy art. 10 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 50).

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Aprowizacji i Handlu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
(—) Stanisław Janusz

81.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1945 r.

o zakupie i sprzedaży nabiału przez zakłady mleczarskie.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 19 z dn. 6 lutego 1945 r.)

Na podstawie art. 15 i 23 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 sierpnia 1944 r. o wojennych świadczeniach rzeczowych — obowiązkowych dostawach mięsa, mleka i siana dla Państwa (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) oraz art. 3 i 18 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwala się rolnikom, którzy wywiązali się z obowiązkowych dostaw mlecznych za bieżący i ubiegłe kwartały, na dostawę do właściwych zakładów mleczarskich mleka na zasadach, podanych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Dostawca mleka otrzymuje:

a) za każdy dostarczony litr mleka pełnego cenę zł 0,50 oraz
b) za każdą jednostkę tłuszczu w dostarczonym mleku — prawo do zakupu którejkolwiek z wymienionych pasz po cenach urzędowych w następujących ilościach:

1 kg otrąb żytnich lub
0,8 kg otrąb pszennych lub
0,5 kg makuchu lub
1 kg wytłoków buraczanych suszonych lub
15 kg wywaru ziemniaczanego lub
12 kg wytłoków buraczanych świeżych lub
7 kg słodzin browarnianych.

Za jednostkę tłuszczu przyjmuje się 1% tłuszczu w 1 litrze mleka. Mleko o zawartości tłuszczu poniżej 2% uważa się za zafałszowane i dostawca mleka o takim procencie tłuszczu nie uzyskuje prawa do zakupu pasz.

§ 3. Mleko dostarczone w myśl § 2 podlega dyspozycji i kontroli Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.

§ 4. W zależności od warunków gospodarczych Minister Aprowizacji i Handlu może zmieniać normy pasz, wymienione w § 2.

§ 5. Zezwala się zakładom mleczarskim na zakup nabiału od rolników, którzy wywiązali się z obowiązkowych dostaw mleka za bieżący i ubiegłe kwartały oraz na jego sprzedaż po cenach wolnego rynku, z doliczeniem zysku nie przekraczającego norm, ustalonych przez Ministra Aprowizacji i Handlu. Tranzakcje te winny być osobno uwidocznione w prawidłowo prowadzonych księgach zakładów mleczarskich.

§ 6. Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia, podlega karze w myśl art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), o ile czyn nie stanowi aktu sabotażu, zagrożonego surowszą karą z art. 5 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 50).

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Aprowizacji i Handlu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski

82.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
z dnia 20 stycznia 1945 r.

w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 4 z dn. 2. II. 1945 poz. 16)

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 8 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 82) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przejęcie lasów i gruntów leśnych oraz innych nieruchomości i ruchomości, wymienionych w art. 1 ust. 2 oraz w art. 2 dekretu z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 82) dokona Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych przez właściwe okręgowe dyrekcje lasów państwowych.

§ 2 (1) O terminie przejęcia należy powiadomić właściciela lub jego pełnomocnika, jeżeli ich adres jest znany.

(2) Z czynności przejęcia będzie spisany protokół w obecności dotychczasowego właściciela lub jego pełnomocnika, jeżeli się stawią oraz dwóch świadków, w miarę możności członków powiatowej lub gminnej rady narodowej.

§ 3. Za podstawę obliczenia odszkodowania za obiekty leśne wykupywane przymusowo na podstawie art. 3 dekretu przyjmuje się ich wartość, która będzie ustalona przez skapitalizowanie przeciętnego dochodu rocznego z zastosowaniem stopy procentowej lokat z bezpieczeństwem pupilarnym.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) Edward Bertold

83.

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 17 kwietnia 1945 r. nr 32.

w sprawie przyjmowania do pracy.

Powtarzają się wypadki samowolnego opuszczania przez pracowników fizycznych i umysłowych dotychczasowego warsztatu pracy bez uzyskania formalnego zwolnienia ze strony dyrekcji lub kierownictwa zakładu czy urzędu. W parze z tym idzie zatrudnianie przez poszczególnych kierowników osób bez zaświadczenia o zwolnieniu z poprzedniego miejsca pracy i charakterystyki służbowej zgłaszającego się.

To zjawisko ocenić należy jako nad wyraz szkodliwe, szczególnie obecnie, kiedy trudności trwającej wojny wymagają wzmożenia porządku, dyscypliny, wydajności i planowości pracy oraz natężenia wszystkich sił psychicznych dla zwycięstwa.

Jednocześnie płynność siły roboczej, łatwość porzucania pracy, a zarazem łatwość przyjęcia gdzie indziej, są wykorzystywane przez wroga, dając mu ułatwioną możność przenikania do naszych zakładów przemysłowych, instytucyj i urzędów.

Wobec tego zarządzam:

1. Przy przyjmowaniu nowych pracowników do urzędów, instytucyj, zakładów przemysłowych i handlowych itd. należy żądać dowodu o zwolnieniu z poprzedniego miejsca pracy, oraz charakterystyki służbowej.
2. Dowody przedkładane przez ubiegającego się o pracę winny być sprawdzane w miejscu ich wystawienia.
3. Od obowiązku przedłożenia wymienionych dowodów zwolnione są osoby powracające z obozów niemieckich, oraz nie pracujące do wydania niniejszego zarządzenia, wreszcie osoby, wysyłane zorganizowanie przez kompetentne urzędy dla osiedlenia i pracy na terenie województwa. W odniesieniu do tych osób konieczne jest stwierdzenie, gdzie poprzednio pracowały względnie przebywały.
4. Za wykonanie niniejszego zarządzenia czynię odpowiedzialnymi kierowników zakładów pracy i urzędów oraz szefów wydziałów personalnych.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
Gen. Dyw. A. Zawadzki

84.

KOMUNIKAT
o uruchomieniu komunikacji lotniczej

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 16 marca 1945 r., uruchomiona zostaje z dniem 16 kwietnia 1945 r. komunikacja lotnicza na trasie Warszawa— Łódź — Poznań — Katowice — Łódź — Warszawa i Warszawa — Łódź — Katowice — Poznań — Łódź — Warszawa. Komunikacja ta prowadzoną będzie przez Polskie Linie Lotnicze „Lot", przedsiębiorstwo pozostające pod zarządem państwowym.

Powyższe linie komunikacyjne obsługiwane będą samolotami pasażerskimi typu „Douglas", a zadaniem ich będzie przewożenie pasażerów i poczty.

Jeżeli chodzi o przewóz pasażerów, to z komunikacji lotniczej korzystać mogą aż do odwołania wyłącznie tylko osoby odbywające podróż służbową. Wszelkie przeloty pasażerskie oraz wszelki przewóz poczty i przesyłek drogą powietrzną z reguły są płatne. Wykluczone zatem jest stosowanie jakichkolwiek zniżek, lub bezpłatne korzystanie z komunikacji lotniczej.

Sprzedaż biletów pasażerskich uskutecznia Polskie Biuro Podróży „Orbis" w Katowicach, ul. Dworcowa róg Dyrekcyjnej. Do wykupienia biletu na przelot samolotem P. L. L. „Lot" wymagane jest upoważnienie Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego, po które zgłaszać się należy co najmniej na 48 godzin przed odlotem samolotu, w Urzędzie Wojewódzkim Śląsko-Dąbrowskim, Wydział Komunikacyjno-Budowlany w Katowicach (gmach Województwa IV piętro, pokój 515). Tamże należy przedłożyć pismo stwierdzające bezsprzecznie cel służbowy zamierzonej podróży.

Cena biletu pasażerskiego na przelot samolotem P. L. L. „Lot" wynosi około 2.— zł za każdy kilometr drogi powietrznej. Informacji co do cen na poszczególne odcinki trasy udziela P. B. P. „Orbis". Dojazd pasażerów do lotniska i z lotniska w Katowicach odbywać się będzie samochodem przedsiębiorstwa Autotransport. Pasażerowie zbiorą się każdorazowo w poczekalni P. L. L. „Lot" w Katowicach przy ul. Mariackiej 3, co najmniej na pół godziny przed odlotem samolotu, skąd przewiezieni zostaną samochodem do lotniska.

Do niniejszego dołącza się rozkład lotów Polskich Linii Lotniczych „Lot", obowiązujący od dnia 16 kwietnia 1945 r.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
w z.
ppłk. Ziętek, Wicewojewoda

ROZKŁAD LOTÓW

(według czasu miejscowego)

Linia nr 3 (poniedziałki, środy, piątki)

	Przylot	Odlot
Warszawa	—	8,00
Łódź	8,30	9,00
Poznań	9,50	10,20
Katowice	**11,30**	**12,00**
Łódź	12,40	13,10
Warszawa	13,40	—

Linia 4 (wtorki, czwartki, soboty)

	Przylot	Odlot
Warszawa	—	8,00
Łódź	8,30	9,00
Katowice	**9,40**	**10,10**
Poznań	11,20	11,50
Łódź	12,40	13,10
Warszawa	13,40	—

85.

KOMUNIKAT URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO

w sprawie biur pisania podań.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, Wydział Społeczno-Polityczny zwraca uwagę, że w myśl ustawy z dnia 28 marca 1933 (Dz. U. R. P. nr 31, poz. 269) o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzeniu cudzych spraw, do prowadzenia biur pisania podań do władz administracyjnych i sądowych potrzebne jest zezwolenie właściwego starosty.

Prowadzenie takich biur bez zezwolenia jest karalne.

Za Wojewodę

(—) Dr Wierzbiański,

Naczelnik Wydziału Społeczno-Polit.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

o uruchomieniu Oddziału Katowickiego Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych.

Na zasadzie dekretu Rady Ministrów z dnia 30 lutego 1945 powołano do życia Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych. Zadaniem tego przedsiębiorstwa jest zakładanie i prowadzenie wytwórni maszyn i narzędzi rolniczych, warsztatów reperacyjnych, obsługiwanie gospodarstw rolnych przez tworzenie stacyj traktorowych i maszyn rolniczych w poszczególnych punktach, prowadzenie badań naukowych nad ulepszeniem maszyn rolniczych, jak również szkolenie obsługi traktorów.

Przedsiębiorstwo to mające siedzibę przy władzach naczelnych posiada osobowość prawną i daleko idące kompetencje w odniesieniu do użytkowania i zarządzania wytwórniami maszyn rolniczych, oraz warsztatów reperacyjnych, działając na podstawie statutu zatwierdzonego przez Radę Ministrów.

Na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego powołano do życia Oddział P. P. T. i M. R. z siedzibą w Katowicach ul. 3 Maja 40, który niedawno temu przystąpił do zorganizowania całej sieci stacji traktorowych, pokrywających się z administracyjnym podziałem Województwa.

Oddział w Katowicach mimo krótkiego okresu organizacyjnego zdołał zabezpieczyć 162 traktory z czego 100 oddał do dyspozycji ośrodków kultury rolnej, co ma kapitalne znaczenie dla przeprowadzenia akcji siewnej.

W tymże okresie wydano dla potrzeb poszczególnych ośrodków 68 828 kg ropy, 2 000 kg benzyny, 3 692 kg oliwy. Oddział w Katowicach dysponuje ponadto własnemi warsztatami reperacyjnymi, w których przeprowadza się remonty maszyn i traktorów.

Stworzenie Oddziału PPT. i MR. w Katowicach obejmującego teren całego Województwa, przyczyni się do sprawnego przeprowadzenia akcji siewnej, będącej w obecnej chwili zagadnieniem o pierwszorzędnym znaczeniu.

PRZETARGI PUBLICZNE

OGŁOSZENIE PRZETARGU PUBLICZNEGO

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski ogłasza przetarg publiczny na rozbiórkę mostu żelbetowego na Czarnej Przemszy w Mysłowicach. Warunki i formularze ofertowe są do podjęcia w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, pokój nr 518, IV p.

Termin składania ofert upływa dnia 4 maja 1945 r. do godz. 12-ej.

Za Wojewodę:

(—) Dr inż. Kaufman,

p. o. Naczelnika Wydz. Komunik.-Budowl.

Zgubione dokumenty.

Unieważnia się zgubioną Kartę rejestracyjną nr 179/II wystawioną przez R. K. U. Kielce, na nazwisko Karpiński Leon, Bielsko Śl. 5

Unieważnia się zgubioną Kartę Rozpoznawczą „Kennkartę", wystawioną przez Niemieckie Prezydium Policji w Sosnowcu, na nazwisko Kiełb Marian, Sosnowiec, ul. Małachowskiego 6. 6

Unieważnia się zgubioną Kartę Rozpoznawczą Nr II/51341, wystawioną przez Komisariat Obwodowy Kraków, na nazwisko Kaliska Stefania, zamieszkała Katowice, Rymera 8. 7

Unieważnia się skradzioną Kartę rozpoznawczą (Kennkarte (wystawioną przez Magistrat Częstochowa oraz metrykę w pełnym wypisie, wystawioną przez Urząd Parafialny Świętego Krzyża w Krakowie na nazwisko Wojdyła Maria, zamieszkała Chorzów, ul. Dąbrowskiego nr 63. 8

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracji wojskowej, wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień, Sosnowiec na nazwisko Galat Antoni, zamieszkały Sosnowiec, Kołłątaja 10. 9

Unieważnia się skradzione dokumenty: legitymację kolejową (Ausweis), wystawioną przez Dyrekcję Parowozowni Bieżanów, oraz zaświadczenie o wniesieniu podania na Kartę Rozpoznawczą (Kennkarta) na nazwisko Waszczyszyn Anna, Katowice, Kochanowskiego 12a. 10

Redakcja i Administracja — Urząd Wojewódzki Śląski, ul. Jagiellońska 25, I p., pokój 244, telef. wewn. 444 i 452.

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Katowice, ul. Francuska 33, w podwórzu, telef. 327-54.